

også se på, om vi ikke kunne få tilslutning til nogle af Socialdemokraternes forslag, også fordi jeg forstod på Dansk Folkepartis indlæg her i dag, at det mest var karakteriseret ved, at tingene ikke var belyst nok til, at man kunne tage stilling.

Det kunne jo være, at vi kunne medvirke til at få sagen belyst, sådan at Dansk Folkeparti også i denne sag kunne nå frem til at have en holdning, selv om det selvfølgelig ikke er nogen garanti for, at det bliver en fornuftig holdning.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak. Jeg skal nu give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Det er jo egentlig fru Mette Gjerskovs sag, men da fru Mette Gjerskov ikke kunne være til stede, så tager jeg sagen for hende her i dag.

Jeg vil starte med at sige tak for de positive tilkendegivelser fra Det Radikale Venstre, fra SF og fra Enhedslisten og så i øvrigt også klamre mig lidt til, at der måske kan flyttes lidt på Dansk Folkepartis holdning til sagen. Men jeg er lidt ked af, at man i øvrigt står sådan lidt klippefast fra regeringspartierne side, selv om jeg nu alligevel synes, at jeg hørte, at Venstre måske også kan flytte sig, men alt må komme an på en prøve.

Kl. 17.20

Jeg vil først opsummere, hvad det er for et problem, vi står over for. En mink kan udrydde en fuglekoloni; mink er en trussel mod vores fuglebestand, som må tages mere alvorligt. Vi laver naturgenopretning og fuglebeskyttelsesområder, men i stedet for at vi sikrer fuglene gode levesteder, bliver de et smukt anrettet festmåltid for undslupne mink. Derfor må vi til at bekæmpe mink i naturen yderligere.

I de senere år er det blevet mere og mere klart, at minkene nu kan formere sig ude i naturen. Der er sket en stigning på 500 pct. i antallet af nedlagte mink. Der opstår vilde bestande af mink, og de breder sig og bliver et større og større problem.

Vi Socialdemokrater mener ikke, at regeringen tager problemet seriøst nok. Vi mener ikke, at regeringen handler hurtigt nok. Det er vi ikke ene om at mene. Som det seneste eksempel på det kan jeg henvise til en udtalelse fra Pelsdyr-

avlerforeningen, som er meget aktuell, nemlig fra den 1. marts i år, hvor de siger:

Vi finder nu anledning til at fremføre et kontant ønske om, at der sikres større fremdrift i minkprojektet med særlig fokus på den praktiske bekæmpelse. Citat slut.

Det er netop det, vi gerne vil med dette forslag: at få gang i bekæmpelsen af mink i naturen. Miljøministeren har nedsat arbejdsgrupper og udvalg og lavet pilotprojekter, alt sammen fint nok, men bare ikke tilstrækkeligt. Ministeren har ikke udvist rettidig omhu, og problemet bliver større for hver dag, der går. Vi Socialdemokrater mener, at det må være slut med at sende sagen i udvalg. Nu må der handling til. Der skal laves et egentligt bekæmpelsesprogram, og det skal primært finansieres af minkavlerne. Og jeg er i øvrigt meget taknemlig for, at der også i det her tilfælde er en forholdsvis bred tilslutning til, at den, der sviner, skal betale.

Som led i et større fokus på området vil vi også gerne flytte tilsynet med minkfarmene fra fødevareregionerne, som jo primært tager sig af fødevarerreguleringen, til kommunernes miljøarbejdere.

Vi ønsker højere bødestraf til de få minkavlere, som endnu ikke har måttet have forstået, at de skal sikre deres minkfarme mod, at minkene kan slippe ud.

Og endelig vil vi én gang for alle have gjort op med myten om, at havnefogeder kan sætte mink ud for at bekæmpe rotter i havnene.

Det paradoksale i hele den sag er, at alle, vi har talt med, mener, at det er et stort problem, og at alle gerne vil være med til en hurtig indsats. Minkavlerne selv, jægerne, de naturinteresserede og ornitologerne, alle med interesse for den her sag er enige med os i, at der med minkavlernes ord skal ske større fremdrift, især med den praktiske bekæmpelse. Den eneste, der lader sig nøje med pilotprojekt og forundersøgelser, er miljøministeren.

Derfor håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan opnå enighed om at tage et stort skridt for fuglelivet i Danmark, og jeg håber, at vi kan opnå enighed om en effektiv bekæmpelse af mink i den danske natur.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.